

**ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY**

Najvyšší súd Slovenskej republiky v trestnej veci proti obžalovanému **npor. Ing. M. L. a spol.** pre pokračujúci zločin prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona a iné, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Petra Paludu, na verejnom zasadnutí 19. júna 2008 v Bratislave, o odvolaní obžalovaného npor. Ing. M. L. a prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky proti rozsudku Špeciálneho súdu z 18. marca 2008, sp. zn. BB-4T 6/2007, rozhodol

t a k t o:

Podľa § 321 ods. 1 písm. b/, písm. d/, písm. e/, ods. 3 Tr. por. napadnutý rozsudok **sa z r u š u j e** vo výrokoch o vine a treste týkajúcich sa obžalovaného npor. Ing. M. L..

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obžalovaný **npor. Ing. M. L.**

j e v i n n ý , ž e

2. marca 2006 v čase o 8.30 hod. počas vykonávania služobných povinností ako dopravný inžinier na Okresnom dopravnom inšpektoráte Okresného riaditeľstva PZ Bratislava IV, na druhom poschodí v priestoroch svojej kancelárie č. 332, žiadal od Ing. Š. A., zastupujúceho firmu T., spol. s r. o., B., IČO: X., úplatok vo výške

5 000 Sk za to, že vydá stanovisko k Projektu stavby pre stavebné konanie: „Nadstavby bytového domu C. ulica B.“ a 3. marca 2006 v priestoroch svojej kancelárie prevzal od Ing. Š. A. uvedený úplatok vo výške 5 000 Sk,

t e d a

v súvislosti s obstarávaním veci všeobecného záujmu priamo pre seba žiadal a prijal úplatok

č í m s p á c h a l

zločin prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1 Trestného zákona.

Za to sa mu podľa § 329 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 36 písm. j/, § 38 ods. 3 Trestného zákona **u k l a d á** trest odňatia slobody vo výmere **3 (tri) roky**.

Podľa § 51 ods. 1, ods. 2 s poukazom na § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. **sa** uložený trest odňatia slobody **podmienečne odkladá a ukladá sa mu probačný dohľad** nad správaním obžalovaného s určením skúšobnej doby vo výmere **5 (päť) rokov**.

Podľa § 51 ods. 5 Tr. zák. je obžalovaný npor. Ing. M. L. povinný strpieť nad sebou kontrolu vykonávanú probačným a mediačným úradníkom.

Podľa § 51 ods. 4 písm. c/ Tr. zák. je obžalovaný npor. Ing. M. L. povinný v skúšobnej dobe zaplatiť Ing. Š. A., nar. X., bytom B., sumu 5 000 Sk (päťtisíc slovenských korún).

Podľa § 56 ods. 1 Trestného zákona sa obžalovanému npor. Ing. M. L. **u k l a d á** peňažný trest vo výmere **30 000 Sk (tridsaťtisíc slovenských korún)**.

Podľa § 57 ods. 1 Trestného zákona **sa** pre prípad úmyselného zmarenia výkonu peňažného trestu **u k l a d á** náhradný trest odňatia slobody vo výmere

2 (dva) mesiace.

Podľa § 285 písm. a/ Trestného poriadku **s a** obžalovaný npor. Ing. M. L. spod obžaloby prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry, Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky z 12. februára 2007 pod sp. zn. VII/2 Gv 83/06-40 pre zločin prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1 Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť tak,

ž e

1/ 9. februára 2006 v čase o 8.30 hod. počas vykonávania služobných povinností, ako dopravný inžinier na Okresnom dopravnom inšpektoráte Okresného riaditeľstva PZ Bratislava IV, na druhom poschodí v priestoroch svojej kancelárie č. 332, si cez policajta npor. R. M., ktorý konal v mene dosiaľ neustálenej osoby zastupujúcej O., dal sľúbiť úplatok vo výške 5 000 Sk za to, že vydá súhlasné stanovisko k umiestneniu zvislého dopravného značenia č. D56A a č. D56B (Zóna s dopravným obmedzením „Zóna 40“) pre O. a následne v čase o 08.35 hod., taktiež cez npor. R. M., ktorý konal aj v mene dosiaľ neustálenej osoby zastupujúcej firmu H., si dal sľúbiť ďalší úplatok vo výške 5 000 Sk za to, že vydá stanovisko k Projektu stavby pre územné konanie „12 rodinných domov - Š.“, lokalita S., B. a v čase o 8.40 hod. sa s npor. R. M. dohodol, že zo sľúbenej sumy 10 000 Sk si npor. R. M. ponechá 1 000 Sk,

2/ 2. marca 2006 v čase o 8.50 hod. počas vykonávania služobných povinností, ako dopravný inžinier na Okresnom dopravnom inšpektoráte Okresného riaditeľstva PZ Bratislava IV, na druhom poschodí v priestoroch svojej kancelárie č. 332, si dal sľúbiť od policajta mjr. PhDr. P. T. úplatok vo výške 3 000 Sk za to, že vydá pre žiadateľku J. W. stanovisko k Projektu stavby pre stavebné konanie: „Prístupová komunikácia V.“, lokalita K., B.,

o s l o b o d z u j e

pretože nebolo dokázané, že sa stali skutky, pre ktoré je obžalovaný stíhaný.

O d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Špeciálneho súdu v Pezinku, sp. zn. BB-4T 6/2007, z 18. marca 2008 bol obžalovaný npor. Ing. M. L., uznaný za vinného zo zločinu prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 2. marca 2006 v čase o 08.30 hod. počas vykonávania služobných povinností, ako dopravný inžinier na Okresnom dopravnom inšpektoráte Okresného riaditeľstva PZ Bratislava IV, na druhom poschodí v priestoroch svojej kancelárie č. 332, žiadal od Ing. Š. A., zastupujúceho firmu T., spol. s r. o., B., IČO: X., úplatok vo výške 5 000 Sk za to, že vydá stanovisko k Projektu stavby pre stavebné konanie: „Nadstavby bytového domu C. ulica B.“, a dňa 3. marca 2006 v priestoroch svojej kancelárie prevzal od Ing. Š. A. uvedený úplatok vo výške 5 000 Sk.

Za to mu bol podľa § 329 ods. 1, Trestného zákona s použitím § 36 písm. j/, § 38 ods. 3 Trestného zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona bol na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 56 ods. 1 Trestného zákona mu bol uložený peňažný trest vo výmere 20 000 Sk (dvadsaťtisíc slovenských korún) a pre prípad úmyselného zmarenia výkonu peňažného trestu náhradný trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) mesiac.

Naopak obžalovaný mjr. PhDr. P. T., bol podľa § 285 písm. a/ Trestného poriadku oslobodený spod obžaloby prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, č. k. VII/2 Gv 5/06, zo 6. decembra 2006 za trestný čin podplácania podľa § 333 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť tak, že

dňa 2. marca 2006 v čase o 8.50 hod. na Okresnom dopravnom inšpektoráte Okresného riaditeľstva Policajného zboru Bratislava IV, na druhom poschodí v priestoroch kancelárie č. 332, mal ponúknuť úplatok npor. Ing. M. L., dopravnému

inžinierovi Okresného riaditeľstva Policajného zboru Bratislava IV, vykonávajúceho v tom čase služobné povinnosti za to, že pre žiadateľku J. W. vydá stanovisko k Projektu stavby pre stavebné konanie: „Prístupová komunikácia V.“, lokalita K., B. a vzápätí mu za to mal sľúbiť úplatok vo výške 3 000 Sk.

Rovnako obžalovaný npor. R. M. bol podľa § 285 písm. a/ Trestného poriadku spod obžaloby prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, č. k. VII/2 Gv 84/06, zo dňa 30. januára 2007 za trestný čin podplácania podľa § 333 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť tak, že

dňa 09.02.2006 v čase o 8.30 hod. na Okresnom dopravnom inšpektoráte Okresného riaditeľstva Policajného zboru Bratislava IV, konajúc v mene doposiaľ neustálenej osoby zastupujúcej O., ponúkol npor. Ing. M. L., dopravnému inžinierovi Okresného riaditeľstva Policajného zboru Bratislava IV, vykonávajúceho v tom čase služobné povinnosti, úplatok v sume 5 000 Sk za to, že pre O. vydá súhlasné stanovisko k umiestneniu zvislého dopravného značenia č. D 56A a č. D 56B (Zóna s dopravným obmedzením „Zóna 40“) a následne v čase o 08.35 hod. konajúc v mene doposiaľ neustálenej osoby zastupujúcej firmy H. mal ponúknuť npor. Ing. M. L., dopravnému inžinierovi Okresného riaditeľstva Policajného zboru Bratislava IV, úplatok v sume 5 000 Sk za to, že pre firmu H. vydá stanovisko k projektu stavby pre územné konanie „12 rodinných domov - Š.“, lokalita S., B. a v čase o 08.40 hod. sa spolu s npor. Ing. M. L. vo vyššie uvedenej kancelárii mal dohodnúť, že z ponúknutého úplatku v sume 10 000 Sk si ponechá sumu 1 000 Sk.

Proti tomuto rozsudku podali odvolanie obžalovaný npor. Ing. M. L. a prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky.

Obžalovaný npor. Ing. M. L. v podanom odvolaní uviedol, že trestného činu sa nedopustil, bol usvedčený svedkom Ing. Š. A., ktorý sám bol trestne stíhaný a jeho trestná vec bola vyriešená odklonom v trestnom konaní, tento svedok pod tlakom toho, že bol obvinený, nevypovedal pravdu a účelovo na prospech podporenia obžaloby klamal, pretože on od neho nikdy úplatok nepýtal,

- senát Špeciálneho súdu vyhodnotil výpoveď svedka Ing. A. ako dôveryhodnú, s tým, že tento svedok vypovedal vo všetkých svojich vyjadreniach zhodne, a preto súd nemal žiadne pochybnosti o pravdivosti jeho vyjadrenia. V tejto súvislosti upozornil obžalovaný npor. Ing. M. L., že tento svedok pred senátom Špeciálneho súdu niekoľkokrát výslovne klamal, pričom senát tieto jeho klamstvá pri hodnotení dôkazov vôbec nebral do úvahy, svedok pri odpovediach na priame otázky poprel, že by pri vypracovaní doplnenia projektovej dokumentácie bol spolupracoval s projektantom Ing. P.. To v istom zmysle potvrdzuje obhajobné tvrdenia obžalovaného, pretože pri odpovedi na otázky obhajcu obžalovaného, (str. 10 zápisnice o hlavnom pojednávaní zo dňa 27. - 28. februára 2008) odpovedal, že pri konkrétnom projekte nadstavby bytového domu na C. Ing. P. nepoužil, po predložení časti dopravného spisu tvrdil, že tento projekt dostal zodpovedný projektant Ing. O. a Ing. P. projekt dopracoval po odovzdaní patričných podkladov, z tohto je zrejmé, že najprv vôbec existenciu Ing. P. svedok Ing. A. poprel a potom sa snažil jeho postavenie preniesť zo svojej zainteresovanosti na Ing. O. z firmy G.,

- v rámci dokazovania žiadal obžalovaný npor. Ing. M. L. o doplnenie, aby sa súd oboznámil s obsahom spisu z trestného konania vedeného proti Ing. A., čo mu súd zamietol, súd na str. 21 rozsudku uvádza, že toto by nebolo zákonné, pričom predpokladá, že už samotné spojenie vecí sa skutky 1 a 3 v konaniach vedených proti obžalovanému PhDr. T. a obžalovanému M. bolo logické, nakoľko je pravdepodobné, že konanie vo všetkých skutkoch vedených proti nemu, bolo v prípravnom konaní, vo veci vedené v jednom konaní a až neskôr bolo umelo rozdelené. Preto nie je možné súhlasiť s tým, že konanie týkajúce sa svedka Ing. A. je konanie v inom trestnom konaní,

- nikdy nikto a ničím nepreukázal, že skutočne prevzal od Ing. A. 5 000 Sk, o tomto dokonca nesvedčil ani nezákonne získaný obrazovo zvukový záznam, z ktorého tiež vyplýva, že peniaze od Ing. A. ani nežiadal a je chybou orgánov činných v trestnom konaní a súdu, že vôbec nebrali do úvahy jeho obhajobu pričom už samotný fakt uvádzaný vyššie, že sporných 5 000 Sk bola len orientačná suma pre možné dopracovanie projektu.

Na základe uvedeného žiadal odvolací sud, aby v zmysle § 321 ods. 1 písm. b/ Tr. por. **zrušil** prvostupňový rozsudok vo vzťahu k odsudzujúcej časti jeho osoby, a to čo do výroku o vine ako aj uložených trestoch a sám rozhodol rozsudkom podľa § 322 ods. 3 Tr. por. a aj vo vzťahu ku skutku č. 2 rozsudku Špeciálneho súdu, sp. zn. BB 4T 6/2007, ho oslobodil.

Prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky podal odvolanie do výroku o vine a do výroku o treste v neprospech všetkých troch obžalovaných.

V odôvodnení odvolania uviedol že Špeciálny súd svoje rozhodnutie odôvodnil tak, že neuznal dôkazy získané z obrazovo-zvukových záznamov s odôvodnením, že príkaz Vojenského obvodového súdu v Bratislave považoval za nezákonný, pretože neobsahoval odôvodnenie, pričom poukázal na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. I. ÚS 274/05, z 14. júna 2006.

Okrem toho Špeciálny súd uviedol, že predmetný príkaz bol vydaný nepríslušným súdom, pretože z návrhu prokurátora Vojenskej obvodnej prokuratúry Bratislava nevyplýva dôvodné podozrenie zo spáchania trestného činu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona, pretože z návrhu prokurátora ani zo spisového materiálu nebolo zrejmé, či sa vôbec podozrivé osoby mohli dopustiť uvedeného trestného činu, konkrétne či ich konanie vyplývalo z popisu ich konkrétnej pracovnej činnosti, a teda či bola dôvodnosť vedenia konania na popísané konanie v návrhu. Podľa názoru Špeciálneho súdu bolo od začiatku konania zrejmé, že ide o korupčný delikt spadajúci do jurisdikcie Špeciálneho súdu. Týmito skutočnosťami sa Vojenský obvodový súd v Bratislave pri vydaní príkazu nezaoberal, pretože inak by bol dospel k záveru o svojej nepríslušnosti na vydanie požadovaného príkazu.

K použiteľnosti uvedeného príkazu voči mjr. PhDr. P. T. a npor. R. M. Špeciálny súd uviedol, že ak by príkaz spĺňal všetky zákonom stanovené náležitosti a bol vydaný príslušným súdom, tak tento príkaz bol vydaný dňa 18. januára 2006 teda skôr, ako bolo začaté trestné stíhanie a vznesené obvinenie mjr. PhDr. P. T. a npor. R. M., a preto by ho podľa názoru Špeciálneho súdu nebolo možné voči nim

použiť.

Zároveň poukázal na formálne nedostatky príkazu, konkrétne, že je v ňom uvedené vydanie tohto príkazu podľa ustanovenia § 115 ods. 2 Trestného poriadku a namiesto podľa ustanovenia § 114 ods. 2 Trestného poriadku a že neobsahuje odtlačok úradnej pečiatky súdu, ktorý ho vydal.

Pri vyhodnocovaní dôkazov uviedol Špeciálny súd, že obžalovaný npor. Ing. M. L. poprel všetky skutky a obžalovaní mjr. PhDr. P. T. a npor. R. M. popreli svoje skutky a vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti o obrazovo-zvukovom zázname tento nebol uznaný, neboli vykonané žiadne dôkazy usvedčujúce obžalovaného npor. Ing. M. L. zo spáchania skutkov v bodoch označených 1/ a 3/ a nebolo dokázané, a teda neboli vykonané ani žiadne dôkazy usvedčujúce obžalovaných mjr. PhDr. P. T. a npor. R. M. zo spáchania skutkov, ktoré sa im kládli za vinu.

V bode 2/ bola uznaná vina obžalovaného npor. Ing. M. L., pretože ho usvedčoval svedok Ing. Š. A. a jeho výpoveď bola v súlade s listinnými dôkazmi. Zároveň však bol tento skutok kvalifikovaný len ako zločin prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1 Trestného zákona, pretože Špeciálny súd neuznal, že by boli naplnené zákonné znaky, na základe ktorých by obžalovaný konal ako verejný činiteľ, keďže robil iba vyjadrenia, ktoré podpisoval riaditeľ ODI.

V odôvodnení odvolania k argumentácii Špeciálneho súdu ohľadom príkazu Vojenského obvodového súdu Bratislava na vyhotovovanie obrazových, zvukových alebo obrazovo-zvukových záznamov prokurátor uviedol, že tento príkaz je po formálnej stránke vydaný v súlade s Trestným poriadkom. V texte príkazu je síce uvedené, že príkaz sa vydáva podľa ustanovenia § 115 ods. 2 Trestného poriadku, ale tu ide o zrejmú pisársku chybu, pretože v texte sa ďalej jasne a zrozumiteľne vymedzuje, že sa majú podľa uvedeného príkazu vyhotovovať obrazové a zvukové záznamy a je poukázané na návrh prokurátora príslušnou spisovou značkou. Z návrhu prokurátora je zrejmé, že žiada o vydanie príkazu na vyhotovovanie obrazových, zvukových a obrazovo-zvukových záznamov. Návrh prokurátora je aj skutkovo odôvodnený a je v súlade s ustanovením § 114 ods. 2 Trestného poriadku.

K formálnym náležitostiam príkazu vytkol Špeciálny súd aj to, že príkaz neobsahuje odtlačok pečiatky súdu, ktorý ho vydal. V príslušnej zložke obsahujúcej utajované skutočnosti, ktorá je na Úrade špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky je na predmetnom príkaze odtlačok pečiatky Vojenského obvodového súdu Bratislava a ide o reliéfny odtlačok bielej farby, nachádzajúci sa v spodnej časti príkazu.

K nutnosti odôvodňovania príkazu vydaného podľa ustanovenia § 114 ods. 2 Trestného poriadku uvádzam, že v ustanovení § 114 ods. 3 Trestného poriadku je uvedené, že v príkaze musí byť ustanovený čas, v ktorom budú obrazové, zvukové a obrazovo-zvukové záznamy vyhotovované, a to najviac na šesť mesiacov a možnosť predlžovania doby vyhotovovania uvedených záznamov.

Vo všeobecných náležitostiach príkazu, ktoré sú uvedené v ustanovení § 181 ods. 2 Trestného poriadku je uvedené, že písomné vyhotovenie príkazu musí obsahovať odôvodnenie, len ak to Trestný poriadok výslovne ustanovuje. V ustanovení § 114 Trestného poriadku nie je zmienka o tom, že by mal mať príkaz odôvodnenie. Sudca pre prípravné konanie Vojenského obvodového súdu Bratislava vydal na základe riadne odôvodneného návrhu prokurátora príkaz podľa § 114 ods. 2 Trestného poriadku, ktorý bol písomný, bolo v ňom jasne uvedené, kde budú vyhotovované obrazové, zvukové a obrazovo-zvukové záznamy a po aký čas.

K argumentácii Špeciálneho súdu o nutnosti odôvodniť uvedený príkaz, pričom bolo poukázané na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. I. ÚS 274/05, z 14. júna 2006 uviedol prokurátor, že vyhotovovanie obrazových, zvukových alebo obrazovo-zvukových záznamov je bezpochyby zásahom do súkromia, a teda základných ľudských práv. Predmetný nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sa ale týka príkazov podľa § 115 Trestného poriadku a zákona o ochrane pred odpočúvaním. Právne názory uvedené v uvedenom náleze boli použité analogicky pre príkaz vydávaný podľa ustanovenia § 114 ods. 2 Trestného poriadku. Použitie tejto analógie považoval prokurátor za nesprávne, a to jednak preto, lebo ustanovenia § 114 a § 115 Trestného poriadku sú voči sebe v pomere špeciality a jednak preto, že nálezy Ústavného súdu Slovenskej republiky sú právne záväzné v tej konkrétnej veci, v ktorej boli vydané. Zákonodarca určil zákonné podmienky

a postup, na základe ktorého je možné zasiahnuť do práva na súkromie vo forme vyhotovovania obrazových, zvukových a obrazovo-zvukových záznamov, a to práve ustanovením § 114 Trestného poriadku a Vojenský obvodový súd v Bratislave postupoval pri vydávaní predmetného príkazu v súlade s ustanovením § 114 Trestného poriadku. Ak mal Špeciálny súd za to, že príkaz podľa § 114 Trestného poriadku má byť odôvodnený s poukazom na vyššie citovaný nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, bol by to nesúlad uvedeného ustanovenia § 114 Trestného poriadku s Ústavou Slovenskej republiky a Špeciálny súd mal teda prerušiť uvedené trestné konanie a predložiť takúto vec Ústavnému súdu Slovenskej republiky na rozhodnutie o súlade s Ústavou Slovenskej republiky.

K argumentácii Špeciálneho súdu o tom, že predmetný príkaz vydal nepríslušný súd, prokurátor uviedol, že príkaz bol vydaný v štádiu trestného konania pred začatím trestného stíhania. V uvedenom štádiu polícia nedisponovala takými dôkazmi, aby mohla začať trestné stíhanie, a preto úvahy o tom, že zo spisového materiálu nevyplývalo, že by malo ísť o prečin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona, nie sú na mieste, toto bolo preukazované vo vyšetrovaní a na hlavnom pojednávaní. Informácie, ktoré boli podnetom na vydanie predmetného príkazu sa mali predsa potvrdiť, či vyvrátiť práve získaním obrazových a zvukových záznamov, a keďže z nich vyplývalo dôvodné podozrenie, že došlo ku spáchaniu trestných činov, tak na základe nich bolo začaté trestné stíhanie a bolo vznesené obvinenie konkrétnym osobám. Prvotné predpoklady polície, že ide o prečin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona, boli namieste, veď išlo o podozrenie zo spáchania protiprávneho konania policajtom priamo na jeho pracovisku pri výkone jeho služobných povinností.

Na vydanie príkazu bol v tom čase vecne príslušný sudca pre prípravné konanie vojenského obvodového súdu, pretože išlo o policajta, ktorý mal páchať trestnú činnosť pri výkone svojich služobných povinností (§ 12 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku).

Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností mali byť uznané dôkazy získané z obrazovo-zvukových záznamov a mala byť uznaná vina obžalovaného

npor. Ing. M. L. aj v čiastkových skutkoch v bodoch 1/ a 3/ obžaloby.

Prokurátor ďalej uviedol, že ohľadom uznania viny obžalovaného npor. Ing. M. L. Špeciálny súd uznal vinu len za zločin prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1 Trestného zákona a vypustil právnu kvalifikáciu podľa odseku 2, pretože dôkazy vyhodnotil tak, že obžalovaný npor. Ing. M. L. nemal postavenie verejného činiteľa, pretože nemal rozhodovaciu právomoc a pripravoval len podklady na vydanie stanovísk, ktoré podpisoval riaditeľ Okresného dopravného inšpektorátu (ďalej len riaditeľ ODI).

S takou právnou kvalifikáciou prokurátor nesúhlasil, pretože z listinných dôkazov vyplývajú nasledujúce skutočnosti:

z posudku o služobnej činnosti vypracovaného dňa 7. júna 2006 (č. I. 171) vyplýva, že od 15. mája 2005 do 30. júna 2005 bol obžalovaný npor. Ing. M. L. poverený zastupovaním a súčasne poverený výkonom dočasne neobsadenej riadiacej funkcie - vedúci oddelenia výkonu služby ODI OR PZ v Bratislave IV. a od 1. júla 2005 bol poverený výkonom dočasne neobsadenej riadiacej funkcie vedúceho oddelenia výkonu služby ODI OR PZ v Bratislave IV.

Súhlasné stanovisko pre obec J. podpísal obžalovaný npor. Ing. M. L. v zastúpení riaditeľa ODI (č. I. 94), pričom ide o stanovisko, ktoré vybavoval R. M. dňa 9. februára 2006 (čiastkový skutok označený v obžalobe pod číslom 1/).

Súhlasné stanovisko, ktoré vybavoval Ing. Š. A. 2. marca 2006, tak isto podpísal obžalovaný za riaditeľa ODI (č. I. 101), stanovisko je z 2. marca 2006 (čiastkový skutok označený v obžalobe pod číslom 2/).

Nesúhlasné stanovisko pre projekt, ktorý podala J. W., tak isto podpísal obžalovaný v zastúpení riaditeľa (č. I. 102) 3. marca 2006 (čiastkový skutok označený v obžalobe pod číslom 3/).

Len súhlasné stanovisko pre projekt „12 RD-Š. lokalita S., B.“ podpísal dňa 10. februára 2006 riaditeľ ODI (č.I.97), a tak isto následné stanovisko

zo dňa 20. marca 2006 pre projekt, ktorý podala J. W. (čiastkový skutok označený v obžalobe pod číslom 3/, č. I. 155).

Z listinných dôkazov, a to zo Zbierky nariadení Prezidenta Policajného zboru nariadenie č. 10 z 19. júna 2002, časť z tohto nariadenia či. 67(č. I. 294 a nasl. spisu), v ktorom sú vymedzené povinnosti dopravného inžiniera ODI, z ktorého vyplýva, že dopravný inžinier sa okrem iného zúčastňuje rokovaní vo veci územných a stavebných konaní a toto isté je premietnuté aj v pracovnej náplni obžalovaného npor. Ing. M. L..

Z uvedených listinných dôkazov vyplýva, že obžalovaný npor. Ing. M. L. mal postavenie verejného činiteľa § 128 ods. 1 Trestného zákona, a to vzhľadom na jeho pracovnú náplň ako aj vzhľadom na to, že stanoviská mohol podpisovať aj on v zastúpení riaditeľa ODI a aj konkrétne stanoviská, uvedené vyššie podpísal, keďže od 1. júla 2005 bol poverený výkonom dočasne neobsadenej riadiacej funkcie vedúceho oddelenia výkonu služby ODI OR PZ v Bratislave IV. Konanie obžalovaného npor. Ing. M. L. teda zároveň napĺňa aj zákonné znaky skutkovej podstaty pokračovacieho zločinu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona, pretože vykonával svoju právomoc spôsobom odporujúcim zákonu v úmysle zadovážiť sebe neoprávnený prospech.

Na základe vyššie uvedenej argumentácie mali byť uznané dôkazy získané na základe príkazu vydaného podľa § 114 ods. 2 Trestného poriadku a mala byť uznaná vina obžalovaného npor. Ing. M. L. za všetky tri čiastkové útoky uvedené pod bodmi 1/, 2/ a 3/ obžaloby. Uznanie viny obžalovaného npor. Ing. M. L. z čiastkového konania uvedeného pod bodom 2/ obžaloby považoval prokurátor za správne, vyhodnotenie dôkazov považoval za správne, avšak za dôkaz by mal byť uznaný aj obrazovo-zvukový záznam a jeho prepis.

Vzhľadom na vyššie uvedené je potrebné konanie obžalovaného npor. Ing. M. L. kvalifikovať ako pokračujúci zločin prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s pokračujúcim prečinom zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a/ Trestného poriadku.

K postupu Špeciálneho súdu pri rozhodnutí o čiastkových skutkoch 1/ a 3/ v obžalobe na npor. Ing. M. L. prokurátor uviedol, že Špeciálny súd o nich nerozhodol v rozsudku, ale ich vypustil, pričom podľa názoru prokurátora, ak Špeciálny súd vyhodnotil dôkazy tak, že sa skutky nestali, tak s poukazom na ustanovenie § 9 ods. 2 Trestného poriadku mal obžalovaného npor. Ing. M. L. v uvedených čiastkových skutkoch oslobodiť.

Ku skutkom, ktoré sa kládli za vinu obžalovaným mjr. PhDr. P. T. a npor. R. M. uviedol Špeciálny súd, že dôkazy získané na základe príkazu na vyhotovovanie obrazových, zvukových alebo obrazovo - zvukových záznamov podľa § 114 ods. 2 Trestného poriadku sú nepoužiteľné voči uvedeným obžalovaným, pretože príkaz bol vystavený v súvislosti s osobou npor. Ing. M. L. a v čase zadováženia dôkazov, nebolo voči zvyšným dvom obžalovaným vedené trestné stíhanie. V tejto súvislosti uvádzam, že príkaz na vyhotovovanie obrazových, zvukových alebo obrazovo - zvukových záznamov podľa § 114 ods. 2 Trestného poriadku bol vydaný v štádiu pred začatím trestného stíhania, nebol teda vymedzený skutok ani voči osobe Ing. M. L., a preto je možné použiť dôkazy získané v takomto štádiu trestného konania aj voči zvyšným osobám, to znamená že dôkazy získané vyhotovovaním obrazových, zvukových alebo obrazovo - zvukových záznamov podľa § 114 ods. 2 Trestného poriadku mali byť uznané aj voči obžalovaným mjr. PhDr. P. T. a npor. R. M..

Na základe vyššie uvedených skutočností navrhol prokurátor, aby Najvyšší súd zrušil napadnutý rozsudok voči obžalovanému npor. Ing. M. L. a podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sám vo veci rozhodol rozsudkom a uznal obžalovaného npor. Ing. M. L. za vinného zo spáchania skutku tak, ako je uvedený v obžalobe pri právnej kvalifikácii: pokračujúci zločin prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s pokračujúcim zločinom zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona a aby mu bol uložený podľa § 41 ods. 1 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody podľa § 329 ods. 2 Trestného zákona na dobu 7 rokov a aby na výkon tohto trestu bol zaradený podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Ďalej navrhol, aby bol obžalovanému npor. Ing. M. L. uložený peňažný trest podľa

§ 56 ods. 1 Trestného zákona vo výške 30 000 Sk.

Zároveň navrhol uloženie trestu zákazu činnosti podľa § 61 ods. 2 Trestného zákona vykonávať verejnú funkciu po dobu 7 rokov.

Okrem toho navrhol, aby Najvyšší súd podľa § 323 ods. 1 Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok voči obžalovaným mjr. PhDr. P. T. a npor. R. M. a vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Keďže obžalovaný npor. Ing. M. L. hneď po vyhlásení rozsudku dňa 18. marca 2008 podal odvolanie, tak pokiaľ toto odvolanie nebolo vzaté späť, navrhol ho podľa § 319 Trestného poriadku zamietnuť ako nedôvodné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade odvolaní obžalovaného npor. Ing. M. L. a prokurátora postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že Špeciálny súd rozhodol v podstate správne okrem výroku o uložených trestoch a výroku, ktorým oslobodil obžalovaného npor. Ing. M. L. spod obžaloby.

Najvyšší súd Slovenskej republiky už vo svojom predchádzajúcom rozhodnutí z 25. októbra 2007, sp. zn. 1 Toš 13/2007, jednoznačne vyslovil, že si v plnom rozsahu osvojil argumentáciu Špeciálneho súdu týkajúcu sa vyhodnotenia obrazovo-zvukových záznamov zabezpečených v tejto veci, ktorú tento prevzal z nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. I. ÚS 274/05, zo 14. júna 2006. Ako súd odvolací tiež uviedol, že prvostupňový súd je viazaný jeho právnym názorom.

Na tomto postoji Najvyšší súd Slovenskej republiky nemá dôvod nič meniť. Tento postoj a názor odôvodňuje aj oslobodzujúcu časť tohto rozsudku či už vo vzťahu k obžalovanému npor. Ing. M. L. alebo obžalovaným mjr. PhDr. P. T. a npor. R. M., pretože okrem obrazovo-zvukových záznamov neexistoval ohľadne týchto skutkov dôkaz, že sa stali tak, ako to bolo uvedené v obžalobe. Podrobnú argumentáciu Špeciálneho súdu týkajúcu sa použitia obrazovo-zvukových záznamov

ako dôkazov v tomto trestnom konaní si aj odvolací súd bezo zvyšku osvojil a plne na ňu odkazuje. K nej dodáva, so zreteľom na dôvody odvolania prokurátora, že nedostatok odôvodnenia príkazov na vyhotovenie obrazových, zvukových alebo obrazovo-zvukových záznamov diskvalifikuje ich použitie v trestnom konaní, pretože ich robí nepreskúmateľnými a navyše, ak by odôvodnenie nechýbalo, odôvodňovalo by nepríslušnosť Vojenského obvodového súdu v Bratislave pri jeho vydaní. V žiadnom prípade teda nemožno ako dôkaz použiť výsledok vykonania takýchto príkazov. A to i pokiaľ ide o skutok, pre ktorý bol obžalovaný npor. Ing. M. L. odsúdený.

Rovnako si Najvyšší súd Slovenskej republiky osvojil a odkazuje aj na argumentáciu Špeciálneho súdu pokiaľ nevyhodnotil konanie obžalovaného npor. Ing. M. L. ako konanie verejného činiteľa.

Obžalovaný npor. Ing. M. L. bol 2. a 3. marca 2006 zaradený ako dopravný inžinier Okresného dopravného inšpektorátu Okresného riaditeľstva Policajného zboru Bratislava IV.

Z jeho služobného zaradenia, ani z dôkazov predložených prokurátorom v rámci hlavného pojednávania, vrátane či. 67 Nariadenia č. 10 z 19. júna 2002, Zbierky nariadení Prezidenta Policajného zboru, nevyplývalo, aby mal právomoc a zodpovednosť, tak ako to vyžaduje § 128 ods. 1 Tr. zák., predovšetkým nebolo žiadnym dôkazom preukázané, aby bol oprávnený rozhodovať o predložených stanoviskách.

Ďalším pochybením súdu prvého stupňa, okrem nesprávne uložených trestov bolo, ako správne uviedol aj špeciálny prokurátor v odvolaní, že prehliadol ustanovenie § 9 ods. 2 Tr. por. a z neho analogicky vyplývajúcu povinnosť výslovne rozhodnúť vo výroku rozsudku aj o čiastkových útokoch pokračujúceho zločinu prijímania úplatku v prípade, že obžalovaného npor. Ing. M. L., pokiaľ ide o ne, spod obžaloby oslobodil.

Podľa uvedeného ustanovenia ak sa týka dôvod uvedený v odseku 1 (zastavenie trestného stíhania) len niektorého z čiastkových útokov pokračovacieho

trestného činu, nebráni to, aby sa vo zvyšnej časti takého činu viedlo trestné stíhanie.

Toto pochybenie odvolací súd napravil zrušením výrokov o vine a treste u obžalovaného npor. Ing. M. L. a opätovným vyhlásením nielen odsudzujúcej ale aj chýbajúcej oslobodzujúcej časti vo vzťahu k tomuto obžalovanému.

Po vyhlásení výroku o vine na správne zistenom, a preto nezmenenom skutkovom základe, aký vzal za podklad napadnutého rozhodnutia už Špeciálny súd, odvolací súd skúmal výrok o treste a zistil, že uložený trest, resp., uložené tresty sú v rozpore s ich účelom a najmä osobnými a rodinnými pomermi obžalovaného npor. Ing. M. L..

Pri úvahách o druhu a výmere trestu odňatia slobody súd prihliadol na osobu obžalovaného ako aj okolnosti, za ktorých došlo k spáchaniu trestného činu, ďalej na účel trestu, ktorým je zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne ho odradí od páchania trestných činov a dospel k záveru, že účel trestu bude naplnený uložením trestu odňatia slobody na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby vo výmere tri roky. Pri ukladaní trestu súd vzal do úvahy existenciu poľahčujúcej okolnosti v zmysle § 36 písm. j/ Trestného zákona, pretože obžalovaný viedol pred spáchaním trestného činu riadny život a neexistenciu priťažujúcej okolnosti. V súlade s ustanovením § 38 ods. 3 Trestného zákona tak prevážil pomer poľahčujúcej okolnosti a došlo tak v súlade s ustanovením § 38 ods. 8 Trestného zákona k zníženiu hornej hranice zákonom stanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

V súlade so zásadou, že trest má postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby, uvedenou v § 34 ods. 3 Tr. zák., ktorú Špeciálny súd uložením nepodmienečného trestu odňatia slobody prehliadol, prihliadajúc na vek obžalovaného, predchádzajúcu bezúhonnosť, rodinné pomery – odkázanosť manželky na obžalovaného ako na jediného žiteľa jej a dvoch maloletých detí vo veku 0 a 2 rokov, odvolací súd zistil že bude postačovať, aby na obžalovaného bolo pôsobené uložením trestu odňatia slobody vo výmere 3 (troch) rokov - na dolnej hranici trestnej sadzby vo výmere od 36 (tridsaťšesť)

mesiacov do 76 (sedemdesiatšesť) mesiacov, ale podmienienečne odloženého na skúšobnú dobu v najdlhšej výmere 5 (päť) rokov, za súčasného uloženia probačného dohľadu v súlade s ustanovením § 51 Trestného poriadku.

Počas skúšobnej doby bude obžalovaný npor. Ing. M. L. povinný strpieť dohľad povereného probačného úradníka spočívajúceho v overovaní zdroja príjmov npor. Ing. M. L. a jeho rodiny a tiež či splnil povinnosti a peňažný trest uložený súdom.

Podľa § 56 ods. 1 Trestného zákona súd uložil obžalovanému aj peňažný trest, pretože obžalovaný sa úmyselnou trestnou činnosťou snažil získať majetkový prospech. Peňažný trest bol obžalovanému uložený vo výmere 30 000 (tridsaťtisíc) slovenských korún, ktorú sumu súd považoval za primeranú povahe spáchaného trestného činu. Podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona pre prípad úmyselného zmarenia výkonu peňažného trestu bol obžalovanému uložený náhradný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) mesiace.

Najvyšší súd Slovenskej republiky napokon nepovažoval za nevyhnutné uložiť obžalovanému npor. Ing. M. L. trest zákazu činnosti, pretože samotný zápis do registra trestov mu v budúcnosti znemožňuje, aby sa dopustil obdobnej trestnej činnosti ako v prerokúvanom prípade, alebo aby vôbec pracoval v štátnej správe počas skúšobnej doby, ktorá je dostatočne dlhá na zabezpečenie jeho nápravy a prevýchovy.

Vzhľadom na to, že uvedené pochybenie Špeciálneho súdu bolo možné napraviť na základe podaných odvolaní, hoci odvolaniu prokurátora vyhovené nebolo, pretože bolo podané v neprospech všetkých troch obžalovaných, ale odvolací súd aj na jeho základe postupoval v prospech obžalovaného npor. Ing. M. L., nezamietol ho postupom podľa 319 Tr. por.

Tieto dôvody viedli Najvyšší súd Slovenskej republiky k rozhodnutiu uvedenému vo výroku tohto rozsudku.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku riadny opravný prostriedok nie je príпустný.

V Bratislave 19. júna 2008

**JUDr. Juraj K l i m e n t , v.r.
predseda senátu**

Vypracoval: JUDr. Peter Paluda

Za správnosť vyhotovenia: